

Nr 15.

Ankom till riksdagens kansli den 10 mars 1933 kl. 6 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående beteckning för vissa slag av vin.

I en den 10 mars 1933 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 195, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över handelsärenden för samma dag, begärt riksdagens yttrande över ett vid propositionen fogat förslag till förordning angående beteckning för vissa slag av vin.

Förslaget är infört såsom bilaga vid detta betänkande.

Vidkommande de skäl föredragande departementschefen anført till stöd för förslaget, tillåter sig utskottet hänvisa till förenämnda statsrådsprotokoll.

Utskottet. Då förenämnda förslag icke givit utskottet anledning till erinran, får utskottet hemställa, .

att riksdagen måtte, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 195, i skrivelse till Kungl. Maj:t anmäla, att riksdagen vid granskning av det vid propositionen fogade förslaget till förordning angående beteckning för vissa slag av vin icke funnit skäl att mot detsamma göra någon erinran.

Stockholm den 10 mars 1933.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: se under betänkande nr 14.

Bilaga.

Förslag

till

förordning angående beteckning för vissa slag av vin.

Härigenom förordnas som följer:

1 §.

Vid utbudande eller försäljning av dryck, som jämlikt 1 § förordningen den 14 juni 1917 angående försäljning av rusdrycker, sådant detta författningsrum lyder enligt förordning den 11 juni 1926 (nr 208), är att anse såsom vin men icke är framställd av saft av färska druvor, skall för drycken användas beteckning, varav tydligt framgår att den är framställd av annat än sådan druvsaft, såsom »fruktvin», »bärvin», »äppelvin» eller dylikt, och må icke såsom beteckning för drycken användas ordet vin eller motsvarande ord å främmande språk annat än i ordsammanställning av det slag som ovan nämnts.

2 §.

Den som bryter mot vad i 1 § föreskrivits straffes med dagsböter.

Har någon under tid, då han är ställd under åtal för förseelse mot denna förordning, fortsatt samma förseelse, skall han för varje gång åtal därför anhängiggöres fällas till särskilt ansvar.

3 §.

Förseelse mot denna förordning åtalas av allmän åklagare vid allmän domstol.

Böter, som ådömas enligt denna förordning, tillfalla kronan. Saknas tillgång till böternas gäldande, skola de förvandlas enligt allmänna strafflagen.

Denna förordning träder i kraft — — —